

Til lovforslag nr. L 152. Skriftlig fremsættelse (29. januar 2004)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(Lovforslag nr. L 152).

Det fremsatte lovforslag vil gøre det muligt for Danmark at ratificere aftalekomplekset vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyprens, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets deltagelse i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde udstrækker det indre marked til også at omfatte EFTA/EØS-landene Island, Liechtenstein og Norge. Udvidelsen af EU betyder, at de nye medlemslande også må blive kontraherende parter til EØS-aftalen. EØS-udvidelsesaftalen gør det muligt for de nye EU-medlemslande at deltage i EØS-samarbejdet. Endvidere bevirker EØS-udvidelsesaftalen, at der indføres de ændringer i EØS-aftalen, som er nødvendige for, at det udvidede EØS vil kunne fungere.

Nogle af de bestemmelser, der er opnået enighed om i EØS-udvidelsesforhandlingerne, falder uden for selve EØS-aftalens virkeområde og implementeres derfor gennem forskellige bilaterale aftaler. Alle resultaterne af forhandlingerne indgår imidlertid i en samlet pakke. Dette gør sig gældende, hvad enten der er tale om ændringer i selve EØS-aftalen, eller om bilaterale arrangementer, som er indeholdt i fire bilaterale aftaler. Hvert element i det samlede aftalekompleks indeholder en klausul om, at dets ikrafttræden er betinget af, at alle de andre elementer træder i kraft samtidigt.

Størstedelen af ændringerne i EØS-aftalen stammer fra EU's tiltrædelsesakt. De arrange-

menter, som der blev opnået enighed om i EU-udvidelsesforhandlingerne vedrørende de nye medlemslandes anvendelse af Fællesskabets acquis ved deres tiltræden af EU – så som tekniske tilpasninger og overgangsordninger – er i kraft af EØS-udvidelsesaftalen overført fra tiltrædelsesakten og inkorporeret i EØS-aftalen, dens bilag og protokoller.

Der er i EØS-udvidelsesaftalens bilag A anført de steder i EØS-aftalens bilag og protokoller, som ændres i medfør af EU's tiltrædelsesakt.

Der er i EØS-udvidelsesaftalens bilag B anført de overgangsordninger, som overtages fra EU's tiltrædelsesakt, og som inkorporeres i EØS-aftalen.

Foruden det overvejende tekniske arbejde med at nå til enighed om ovennævnte tilpasninger, så har et begrænset antal spørgsmål været genstand for egentlige forhandlinger. Det drejer sig om forhandlinger vedrørende EFTA/EØS-landenes finansielle bidrag til social og økonomisk udjævning, fiskeprodukter, landbrugsprodukter samt begrænsninger i personers fri bevægelighed i relation til Liechtenstein.

Resultatet af forhandlingerne blev, at EFTA/EØS-landene, særligt Norge, vil bidrage med 1,167 milliarder EUR over en femårig periode til mindskelse af de økonomiske og sociale uligheder i det udvidede EØS. Der er dels tale om en multilateral finansiel mekanisme, hvor alle EFTA/EØS-landene bidrager i fællesskab, dels tale om en bilateral norsk finansiel mekanisme.

De fleste af tiltrædelseslandene har frihandelsaftaler med Norge og Island. Disse aftaler, som inkluderer handel med fiskeprodukter, vil ophøre, når de nye medlemsstater tiltræder EU. I lyset heraf nåede man i forhandlingerne til enighed om at åbne for yderligere toldfrie kvoter for import af de vigtigste islandske og norske fiskeprodukter, beregnet på basis af den traditionelle